

לחלוצה חסידית

מגזין להעצמת עבודת השם בדרך חסידות חב"ד

ברוך השם • ערב שבת קודש פרשת 'שמיני' - חג הפסח • ט"ז ניסן ה'תשפ"ו (03/04/2026) • מגזין מספר 232

• נא לשמור על קדושת המגזין •

מהפיכה בהנגשה

לראשונה בהיסטוריה מאה מרבני חב"ד מדריכים בצורה מעשית כיצד 'להתפלל' בשלושה ספרים גדולים פריטים מלאים בעמוד האחרון

האש ששורפת אגו

כשאתה רואה תפילה באריכות - מה באמת מציק לך בפנים?

עבודת התפילה שלו. כשהוא עומד ומתפלל באריכות, כשהוא מתבונן ומתעורר לאהבה וליראה, הוא לא רק ממלא את תפקידו האישי - הוא משלים את מטרת ירידת נשמתו לעולם. הוא מזכך את חלקו בעולם ומשפיע על כל המציאות כולה. תפילה כזו מביאה אור, תיקון וגאולה כללית. וכל זה לא מפני שהוא 'מיוחד', אלא מפני שכך רצון השם. כך דורש הרבי: להתפלל ב'עבודה' בגלוי, בלי להתבלבל ובלי להתכווץ, מתוך ביטול מוחלט - דווקא אז מתגלים הרגשות האמיתיים של 'אהבה ויראה'.

יש רגע אחד בשנה שבו האוויר מתמלא בריח מיוחד - ריח של אש, של התחדשות והתחלה. יהודים עומדים סביב מדורות אש, משליכים לתוכן את פירוורי החמץ האחרונים. זהו מחזה עתיק, אבל בכל שנה הוא מרגש מחדש. כי החסידות מגלה שמאחורי הפעולה הפשוטה הזו מסתתרת עבודה פנימית עמוקה: להיפרד מהגאווה, מה'אני' שתופס יותר מידי מקום.

אבל כאן עולה שאלה שמלווה רבים: אם עלינו למחוק כל זיק של גאווה, איך ייתכן שבאותה נשימה מצופה מאיתנו לעמוד בתקיפות ובאומץ על מימוש רצון השם? איך אפשר להיות גם עניו ובטל וגם נחוש ובלתי מתפעל?

ולפעמים, דווקא במקום שבו נדמה שהכול ברוך, מתגנבת נקודה עדינה שמבלבלת את התמונה. בהסתכלות חיצונית יכול אדם לראות חסיד ה'עובד' - זה שמתפלל באריכות ומתבונן בחסידות - ולחשוב שהוא מתנשא. שהאריכות שלו היא הצגה, שהכוונת שלו עטופה בגאווה. ולפעמים, וזה כבר מסוכן יותר, היצר הרע מצליח להחדיר את המחשבה הזו גם אל ליבו של ה'עובד' עצמו: אולי אני באמת מתבלט יותר מדי? אולי עדיף שאקצר, שאסתתר בתפילה, שאקטין את עצמי?

אבל האמת הפנימית הפוכה לגמרי: על החסיד לזכור היטב את כוחו ואת חשיבות

וכאן מתגלה האמת העמוקה: אין סתירה בין ענווה לבין עמידה איתנה. יהודי שמבטל את עצמו לא מוחק את ערכו - הוא מפנה מקום למי שממלא את כל המציאות. כשהוא חי מתוך הכרה ש'אין עוד מלבדו', הוא לא נהיה חלש אלא חזק יותר. לא מכוח האגו, אלא מכוח החיבור למקור האמיתי.

חג הפסח מעניק לנו את הכוח להתחיל את התהליך הזה. האש ששורפת את החמץ בחוץ יכולה להצית אש פנימית - אש שמכלה את הגאווה המיותרת ומשאירה עמוד של אור ושליחות. אחריה מגיעה 'ספירת העומר', שבה אנחנו מתקנים את המידות יום אחר יום. וכשאדם חי כך - עם לב נקי מגאווה ועם עמוד שדרה של שליחות - חייו נעשים פשוטים יותר, שמחים יותר ומלאי חיבור. זו גאולה פנימית שמכינה את הקרקע לגאולה הכללית.

מבזקים // תקציר הכתבות והעדכונים מאתר 'חב"ד לייב'

תיאור מרטיט

הרב אופן מתאר את ליל הסדר עם הרבי, יחד עם הדביקות בנינו ה'עבודה' בליל הסדר <<

סקירה נוסטלגית

כתבה היסטורית על העיר החב"דית 'שצעדירן' שהקים הרבי הצמח צדק' בלב רוסיה <<

מענה דרמטי

מכתב אישי של הרבי לעזר משבר בשליחות, תוך שיתוף פעולה עם ראש ישיבת פוניבז' <<

שיעור עיוני לפסח

שיעור מרתק מאת הרב שניאור זלמן לבקובסקי, אודות מכירת חמץ והגדרת הפקרת חמץ <<

מדור לפסח

עשרות כתבות תוכן, מלאות וגדושות בתוכן חסידי עכשווי, במדור מיוחד לחג הפסח <<

חב"ד לייב

CHABADLIVE.ORG

לאתר 'חב"ד לייב' סקרו את הברקוד

מחלקת המדיה של הארגון מפעילה אתר תוכן חסידי מרתק עם שאלות כתבות תוכן איכותיות וחומר היסטורי איכותי בשילוב שיעורים והתמודדויות. טונו חב"די, חדשות הארגון ועוד

• ליצירת קשר •
 LGCH770@GMAIL.COM
 CHABADLIVE.ORG
 +9725.4683.2770

יוצא לאור על ידי אגף ההוצאה לאור של ארגון 'לחלוצות גאולתית'
 • ראשי הוועד הרוחני של הארגון •
 הרב יוסף יצחק אופן והרב נחמן שפירא

הרב ברוך כהנא שליט"א
משפיע ושיבת 'תומכי תמימים'
ליובאוויטש' קרית גת, ארץ הקודש

**התוועדות
חסידיה //**

החשיבות העצומה

מתוך דחילו ורחימו [= אהבה ויראה].. ההוספה של הרבי בברכה 'מתוך אהבה ויראה', הייתה ככל הנראה כהמשך לבקשתי להצלחה בעבודת התפילה, שכמבואר בחסידות על ידי ההתבוננות בתפילה, ניתן לחוש הרגש של אהבה ויראה מהשם. אפשר לראות במוחש עד כמה חשוב ונוגע לרבי בנפש, שבחור וחסיד משקיע בהתבוננות באריכות התפילה.

כשהרבי שומע כזו בשורה משמחת, הרבי עוזב את כל אשר לו (ההכנות לחג, וכן את שאר המכתבים שנשלחו בנושאים נוספים), ולוקח מזמנו העמוס בכדי להשיב מענה שיחזק את הבחור שמשקיע בהתבוננות בתפילה.

אולי ניתן לומר, שהעובדה שהרבי ענה דווקא במכתב זה (למרות הלחץ בזמן), זה מאחר שכתבתי שקיבלתי הדרכה מסודרת מהמשפיע, בעניין ההתבוננות ב'מאמר' בעבודת התפילה. וכידוע גודל הנחיצות להתפלל דווקא עם הדרכה מהמשפיע, וזה באמת גרם לנחת רוח הגדולה.

מתחיל בלילה..

אחרי שקיבלתי את המכתב, הלכתי אל המשפיע ר' מענדל פוטרפס ע"ה. שאלתי אותו מה המשמעות עבורי של דברי הרבי 'הצלחה בתלמוד תורה מתוך דחילו ורחימו', בקשר לבקשתי להצלחה בעבודת התפילה? ר' מענדל השיב בתחילה בסיפור מהחסיד 'העובד' ר' דוד הורודוקער ע"ה, שאומרים שהרבי הרש"ב העיד עליו שהוא 'בינוני' לפי ה'תניא'.

ניגשו אליו כמה בחורים והקניטו אותו, 'שמענו דוד, שיש לך אהבה ויראה'.. ענה להם ר' דוד: 'אהבה ויראה? לעיתים יש איזה דגדוג'.. זאת אומרת שיש לדעת שיש דרגות ב'אהבה ויראה', ואמנם זה שייך ונדרש מכל אחד להגיע למדרגות הגבוהות, אך יש לדעת את מהות עצמו והיכן באמת האדם נמצא. שלא אחשוב שכבר הגעתי לשלימות של 'אהבה ויראה' כי הרבי כתב 'מתוך דחילו ורחימו'..

ברור שהיה לר' דוד הורודוקער 'אהבה ויראה', רק הוא דרש מעצמו להגיע לדרגות נעלות יותר, וכך גם על האדם לא להסתפק ברגש 'אהבה ויראה' שהוא יוצר בהתבוננות בתפילה, אלא תמיד לשאוף ולדרוש מעצמו עוד ועוד. בסיום אמר ר' מענדל, שעלי להוסיף עוד זמן יותר מהרגילות בכוונה ב'קריאת שמע שעל המיטה', שיהיה באריכות יתירה.

מאחר ש'עבודת התפילה' מגיעה בהמשך ישיר ל'עבודה' של חשבון הנפש והמרירות ב'קריאת שמע שעל המיטה'. כפי שחסידי אמרו שכאשר 'בערב ילין בכי', שחסידי משקיע בחשבון הנפש באופן של געגועים ומרירות עד כדי בכי - אזי 'לבוקר רינה', 'עבודת התפילה' למחרת תהיה בהצלחה ומתוך שמחה בקירוב לאלוקות יותר, עד להרגשת 'אהבה ויראה' בלב הגשמי. שהקדוש ברוך הוא יהיה דבר מוחשי שהאדם מרגיש אליו אהבה מורגשת בלב.

אשתף בסיפור אישי, שיכול לתת מימד חשוב בעניין של התפילה: בבחורות כשלמדתי בישיבת 'תומכי תמימים' הקטנה בלוד, הייתי מתפלל באריכות לפי ערך. גם אחר כך, כשעברתי ללמוד בישיבה הגדולה בקרית גת, המשכתי כמובן להשקיע בעבודת התפילה ברצינות.

מידי פעם, כשהייתי כותב לרבי, אחד הדברים שהייתי מבקש ברכה עליהם, היה 'הצלחה בעבודת התפילה'. אבל הרבי אף פעם לא ענה לי על כל המכתבים.

לקראת חג הפסח תשמ"ה, לפני י"א ניסן, ניגשתי אל המשפיע שלי לקבל הדרכה בעבודה, והוא אמר שאתמקד בתקופה הקרובה, בלימוד והפנמת 'מאמר' מסויים בחסידות, וכך אכן עשיתי.

כשכתבתי לרבי לקראת י"א ניסן, פירטתי איזה 'מאמר' אני ממוקד בו כעת כהוראת המשפיע וכו', וביקשתי שוב להצליח בעבודת התפילה. שלחתי את זה לרבי עם אחד שנסע לי"א ניסן, כך שכנראה זה הגיע לרבי ממש לפני כניסת חג הפסח.

אחרי כחודש קיבלתי לראשונה מענה מהרבי. לא פחות מפתיע, היה התאריך - י"ד ניסן, ערב פסח ממש! זה פלא גדול שהרבי התיישב לכתוב בערב פסח, ובפרט לבחור.. מאוד נדיר שהרבי עונה על מכתבים ב"ד ניסן (כפי שניתן לראות בסדרת 'אגרות קודש'). בתוך המכתב (שהיה מכתב כללי-פרטי לפני פסח) הוסיף הרבי בכתב יד: 'הצלחה בתלמוד תורה

לקט מדברי נשיא דורנו
בענייני עבודת השם

דבר הנשיא //

החסיד מאריך בתפילה - גם כשהרבי 'נסתר' בתפילתו

'לאחר שהקדוש ברוך הוא עזר לו לצאת מהמיצר ולהגיע למדינת הרווחה.. אינו מוצא לנכון לעסוק באריכות התפילה! ובמכל שכן וקל וחומר: אם באותה תקופה עסק בעבודת התפילה, הרי על אחת כמה וכמה שבהיותו במעמד ומצב ד'מסורבל בבשר' עליו לעסוק בעבודת התפילה!.. כוונתי בדברים אלו - אינה לאדם מסויים, אלא לכל מי שהדברים שייכים אליו!..

יכולים לשאול: ומה בנוגע אלי, היכן הוא אריכות התפילה שלי? [כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א חייך, ואמר:] וכידוע הסיפור מאדמו"ר האמצעי שכל דבר שאדם רואה אצל השני, זהו סימן שיש את זה גם בו, באופן של דקות דקות; וכן בענין זה - מצאתי זאת אצל עצמי גם כן. אלא, שאין זה ענין שצריך לדבר בפני הציבור.

ושני טעמים בדבר: א] מה שאירע עמי בשלושים וכמה שנים האחרונות בענין זה - אינו נוגע לציבור, אלא אלי בתור אדם פרטי. ב] הציבור טוענים שיותר מדי מתערבים להם בענייניהם ומטריחים אותם בעניינים שדורשים מהם; וכי אוסיף להם גם כן עניינים שהנני תובע מעצמי שאינם שייכים להם!?

שיחת פרשת 'ויקרא' תשמ"ב, בלתי מוגה

חשוב - לחשוב

בנוסף לעניין לימוד החסידות לפני התפילה, אחת ההכנות הכי חשובות לתפילה, זה עניין המחשבה בחסידות. כפי שחסידיים אמרו שלחשוב חסידות כמה דקות לפני התפילה, 'שווה' יותר מאשר ללמוד שמונה שעות חסידות. כי בלימוד, האדם לומד שעניין מסויים הוא כך וכך, אך זה נשאר עדיין מחוץ למציאות וההסתכלות של האדם.

אבל במחשבה, שהיא לבוש שהכי קרוב ומאוחד עם הנפש, זה יותר מחייב. כאשר חושבים חסידות, העניין שחושבים אודותיו הרבה יותר משתייך לאדם ופועל בו יותר באופן פנימי. בהתבוננות החסיד שואל את עצמו: איך כל מה שלמדתי קשור אלי? במה זה נוגע עבורי? וכך הוא מתקדם בעבודת ה', ולא נשאר רק ב'השכלה'.

אפשר לתת דוגמה לזה מהעולם הגשמי. לימודי רפואה אורכים תקופה של שש שנים בערך, אבל גם אחרי שש שנות לימוד, עדיין לא שולחים את האדם שמתמקצע ללכת לרפאות חולים בצורה מעשית. הוא נדרש לעוד שנה אחת, בה הוא יושב בפועל ליד רופא המטפל בחולים ממש ('סטאז'). כך, שלא רק שהוא מבין את התוכן שלמד, אלא הוא חי את זה, הוא רואה איך זה מתבטא בפועל ממש..

על דרך זה, היא אחת המעלות בעבודת התפילה: כשמתבוננים בחסידות לפני התפילה, ולאחר מכן אומרים את מילות התפילה בכוונה, אזי האדם ממחיש לעצמו את כל מה שלמד בחסידות. ההבנה שלו במה שלמד בחסידות, שהכל זה אלוקות ואיך שכל העולמות בטלים וכו', נהיית חלק מהמציאות שלו, וממילא הוא חי ככה כשניגש לעולם.

המציאות של העולם מתחילה להיראות אצלו לאט לאט, יותר דומה לצורה שחסידות מסתכלת עליו. כמובן יש בזה דרגות, וככל שיותר משקיעים בזמן והכוונה בתפילה, אזי מפנימים יותר, ובמילא ההשפעה של התפילה אחר כך במשך היום חזקה יותר, וזה מתבטא גם בפועל..

'לחיות'. עם 'משיח'

אחת הנקודות המרכזיות עליהן דיבר הרבי בתקופה האחרונה, היא הצורך 'לחיות עם משיח'. אך בשביל זה צריך דבר ראשון 'לחיות'. וכאשר 'חיים', במילא אפשר 'לחיות' את העניין של 'משיח'. החיות של כל דבר, זה נובע מ'עבודת התפילה'. התפילה היא היסוד של כל התורה והמצוות. בלעדיה הכל נעשה בקרירות ולא חיות פנימית.

לכן ברור שבכדי שלאדם תהיה לחלוטית ורגש כלפי הגאולה, הוא צריך שהלב שלו יהיה רך לאלוקות, שזה נעשה על ידי 'עבודת התפילה'. בנוסף לעיקר, שהתפילה היא במובן מסויים התחלה של גאולה (כפי שאדמו"ר הזקן קורא לתפילה 'גאולה פרטית'). כי בתפילה האדם מפנים וחס את האמת האלוקית, שאין עוד מלבדו, שזה בדיוק עניינה של הגאולה – גילוי אלוקות בעולם הזה הגשמי. במילא מי שמתפלל

באריכות, הוא מתחיל כבר כעת 'לחיות עם משיח'. ההכנה הטובה ביותר לגאולה, היא רק כשמתפללים באופן פנימי. אז, לאט לאט נהיה מונח שהכל אלוקות, וזה גופא ההכנה הכי פשוטה לימות המשיח. הרי מה יהיה כשמשיח יבוא? בכל העולם יהיה נרגש אלוקות! והרבי אומר, שצריך לחיות גם עכשיו, ש'להביא לימות המשיח' – זה עכשיו.

הרבי צועק כמו צועק לכל חסיד ודורש ממנו: תרגיש! תחיה אלוקות! זה העניין של ימות המשיח, להרגיש שכל דבר הוא בעצם אלוקות. אז ברור ש'עבודת התפילה' זו ההכנה הכי פנימית ומתאימה לימות המשיח.. כפי שרואים שהרבי אמר ללמוד עניני משיח וגאולה בתורה, בכדי 'לחיות עם משיח'.

כי התורה היא שכל אלוקי, שאומרת מהי האמת, אבל עדיין זה יכול להישאר מחוץ לאדם. בדיוק כמו שהשכלת החסידות ללא 'עבודה', היא היפך העניין. לכן צריך עבודה פנימית. על ידי התפילה מתאחדים עם התורה, עם העניינים שלומדים בנושא המשיח והגאולה, עד שבסוף הגאולה מתחילה להיות חלק מההבנה ומהמציאות שלו.

ככל שמתבוננים ומתפללים יותר ובכוונה, כך מפנימים יותר ויותר את מה שחסידות מגלה. בכל דבר האדם יחוש שאין עוד מלבדו, וזה הפנימיות של ימות המשיח. רק שבימות המשיח זה יהיה בגילוי ממש, ללא צורך ב'עבודה' כמו עכשיו. לימוד החסידות ועבודת התפילה זה ההכנה לימות המשיח, כי זה הגילוי של פנימיות התורה, ממילא זו נקודה אחת.

חוגגים פסח של גאולה וחירות פנימית עם סט הספרים 'עבודת התפילה בדור השביעי'

הזמן עכשיו באתר 'חב"ד לייב'

לקט מדברי רבותינו נשיאנו
בענייני עבודת השם

חיים וקיימים //

ללמוד חסידות בלי תפילה באריכות - הלימוד מבוזבז

'זהו 'דע כו' ועבדהו בלב', ונדע מאמר רבותינו זיכרונם לברכה ש'עבודה שבלב זו תפילה', שכללותה היא בחינת ההתבוננות. וכל אריכות פסוקי דזימרה וברכת קריאת שמע הוא הכל, איך שעל ידי זה יבוא להתפעל לבוא לבחינת הביטול דיחודא עילאה ויחודא תתאה. כל חד לפום שיעורה דיליה. וזהו הנקרא בחינת 'דעת' בחינת התקשרות.

ספר 'ליקוטי תורה - תורת שמואל', תרל"ז חלק א'

'אבא [הרש"ב] הוציא במיוחד 2 קונטרסים, שבהם הוא מודיע ברורות, שאלו שלומדים חסידות ואינם עוסקים בעבודת התפילה באריכות ובמידות טובות - הלימוד שלהם מבוזבז. והוא מזהיר שאין לשמוע [חסידות] מאחד כזה.. הוא מחלל את כבוד רבותינו נשיאנו ואת כבוד החסידות.'

הקדמת הרבי הרי"צ לקונטרס התפילה של הרבי הרש"ב

הרב שלמה אזרף
תוכנית הידאו של חב"ד
שאו מרום עיניכם

הדרך הבריאה לחיים עם פנימיות

⏪ ⏩ ⏴ ⏵
⚙️ □

לא לפספס את העיקר..

אם האדם מתייחס לתפילה ברצינות, שהוא מודע לכך שהוא נפגש עם הקדוש ברוך הוא, והוא חושב חסידות לפני התפילה ובתפילה עצמה מכוון את פירוש המילים, ונותן לעצמו את הצ'אנס להתפלל באריכות - זה דבר נעלה מאוד! זה מחיה את התפילה ואת כל היום לאחר מכן. אלוקות נהיה דבר חי ומחיה בחיים שלו. צריך להיזהר לא לפספס את העיקר מה שחסידות רוצה מאיתנו. עבודה פנימית - זה לא בונס, זה העיקר.

העולם בחוץ (ולעצרתו זה חודר גם אלינו) מספר לנו שהצלחה מתבטאת לפי ההישגים החיצוניים. העולם מדרג את האדם רק לפי החיצוניות. ולכן האדם לא מתפנה לעסוק בפנימיות, לעבוד עם עצמו בצורה כנה ואמיתית. במילא דווקא עכשיו זה הכי קריטי להשקיע בעבודת התפילה באריכות! אחרת האדם מזניח את כל מה שחסידות חב"ד מחנכת - עבודה פנימית. מוכרחים לעבוד עם הנפש, בשביל להיות חסיד, וזה בריא ונכון גם בגשמיות.

לצפייה חמשו ברשת
תוכנית הידאו של חב"ד
שאו מרום עיניכם

לחצו על התקשור
קו הטלפון של חב"ד 073.3183.588

לצפייה חמשו ברשת
תוכנית הידאו של חב"ד
שאו מרום עיניכם

לראשונה בהיסטוריה!

המדריך המעשי לתפילה בתקופתנו

עכשיו זה פשוט ונגיש

מדות הספרים
במותחן הספריים
הרב יוסף יצחק
אופר והרב נחמן
ספי"א

במסגרת חשבון
רבני ומספריי
חב"ד מכל קצוות
הקשת

3 ספרים איכותיים
100 רבנים מדורכים
1000 עמודים גדושים

העיקר //
אם להתפלל שלא
כפי שזקני החסידים
מדריכים יש לדעת
**שהתפילה
אינה רוצה בך!**

ספר השיחות תש"א, עמוד 43

אימייל: lgch770@gmail.com
הטלפון: +972.54.683.2770
אתר: chabadlive.org

ניתן לחשיג בחנויות הספרים המובחרות
במחירי מיוחדים בחנות 'זפראת שופ' (ספר חב"ד)
זיה"ש והתנות המקוננות 'חב"ד שופ'

תוכנית הידאו של חב"ד
'שאו מרום עיניכם'

תוכנית הידאו של חב"ד
שאו מרום עיניכם

מהפיכת ההנגשה

לחצו על התקשור
קו הטלפון של חב"ד 073.3183.588

יחי אדוננו
מורנו ורבינו
מלך המשיח
לעולם ועד

לחצו על התקשור

למחלקת המודעות
LZMH20@GMAIL.COM

מעוניין להיות שותף בהפצת המגזין?
דרושים פעילים ברחבי הארץ ובעולם - שלחו הודעה במייל

LZMH20@GMAIL.COM

לתרומות והקדשות

שלחו הודעת 'וואצפ' למספר +9725.4683.2770 וא לאימייל LGCH770@GMAIL.COM

